

"Buddy, el bebè dofí"

"La vaca i la mosca de foc"

"Foment de la lectura"

**Diputació
Barcelona**

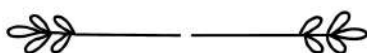

**Ajuntament
d'Argençola**

*Contes elaborats en el taller creatiu
d'històries del projecte "Foment de la
lectura" amb els infants del Casalet de
Nadal d'Argençola.
Desembre 2023.*

- Buddy, el bebè dofí
- La vaca i la mosca de foc

"Foment de la lectura"
Dijous 28 de desembre de 2023

Amb el suport de la Diputació de Barcelona

QR de les versions audibles dels contes

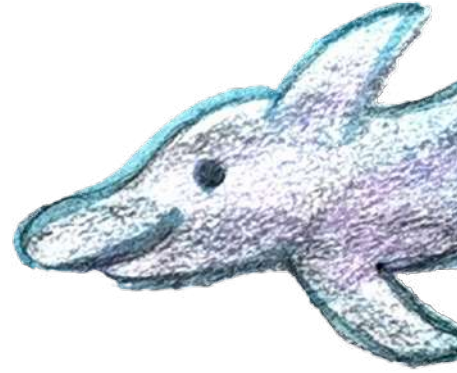

Un projecte de

Buddy, el bebè dofí

La vaca i la mosca de foc

Buddy, el bebè dofí

Vet aquí que una vegada hi havia una família que va voler anar a celebrar el Nadal a l'altra punta del món. Eren una parella jove amb un nadó, encara força petit, tot i que ja caminava tot sol, es deia Buddy.

Van agafar un avió i van viatjar fins a Dubai, on, encara que era Nadal, feia calor, com el nostre estiu.

Quan van arribar a la ciutat, van anar directament cap a l'hotel que justament estava davant del mar.

Després de deixar les maletes es van arribar a la platja, d'aigües cristal·lines i sorra totalment fina. Des de la vora de l'aigua van poder veure meravellats com entre les onades saltaven dofins de totes mides i colors, i van quedar totalment absorts amb aquell espectacle. Mirant atentament els dofins, van arribar a posar els peus a l'aigua amb tan mala fortuna que el bebè, que encara era molt petit, va caure a dins i les onades el van arrossegar uns metres.

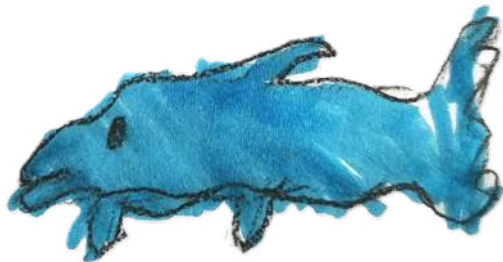
Quin ensurt!

Alarmats els seus pares van saltar a l'aigua per agafar-lo abans que passés alguna desgràcia però misteriosament, el nen semblava que surava al voltant de tota aquella colla de dofins. Estranyats els pares el van agafar molt de pressa i van tornar

ràpidament cap a l'hotel, per eixugar-se i canviar-se de roba.

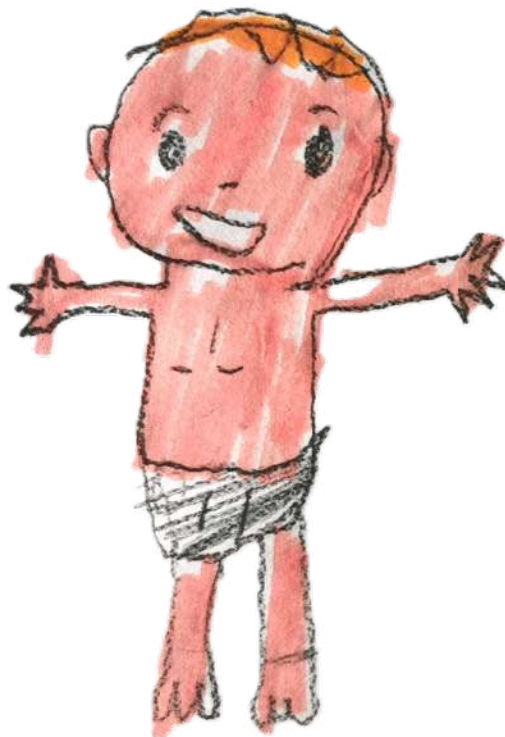
Encara bastant nerviosos pel que havia passat a la platja, tota la família pensava que potser seria millor que es possessin a dormir, però era la nit de Nadal i volien gaudir d'aquella festa amb la resta

de famílies i persones que estaven a l'hotel, així que van quedar-se per sopar i celebrar la nit més bonica de l'any amb tothom. Van fer un sopar molt bo i van cantar cançons amb gent d'arreu del món, cançons en tots els idiomes que us pugueu imaginar, però la sorpresa va arribar just al final, quan van veure que hi havia un tió i tots els nens i nenes que s'estaven a l'hotel el van fer cagar amb totes les seves forces. Va repartir regals per tota la mainada i al més menut de tots, al Buddy li va cagar un peluix preciós d'un dofí! Com els que havien vist aquell mateix dia a la platja.

Cansats d'un dia ple d'aventures, se'n van anar a dormir.

Abans que sortís el sol, el petit Buddy es va despertar abans que ningú i molt valent va baixar del bressol i va aconseguir arribar, tot sol fins a la platja, portant amb ell mateix el peluix del dofí. Alguna cosa especial s'havia despertat en aquell petit infant el dia anterior quan havia caigut a l'aigua, els seus ulls s'havien tornat encara més blaus i li brillaven espurnejant com plens de màgia.

Quan es va apropar a l'aigua, va fer unes passes cap a dins l'aigua tranquil·la i tota una colla de dofins se li va acostar, li feien carícies amb el morro, li donaven copets amistosos i feien xisclets contents. També el petit Buddy esblava que els entenia i fent també ell uns petits xisclets va acabar d'entrar a l'aigua.

Surava! Talment com els seus nous amics cetacis, el petit Buddy podia aguantar-se dins l'aigua mentre els dofins l'envoltaven i jugaven amb ell. Tan i tan bé es trobava el nen amb aquells bonics animals que va decidir seguir-los surant, mar endins.

Quan va haver de capbussar-se, va mirar com

ho feien els dofins i agafat a les seves aletes va endinsar-se a l'aigua. Amb molta traça els dofins li van ensenyar a nedar, a fer piruetes sota l'aigua i a fer fins i tot els salts que ells podien fer fent força amb la cua, ell, amb les cames. Sorprenentment podia respirar com ho feien els dofins i també hi podia veure sota l'aigua.

Els dofins van conduir-lo fins a una cova que era la seva casa on hi havia molts més dofins, alguns adults, altres bebès com ell.

Li van presentar tota la família i es van fer molt amics. Van jugar tot el dia fins que es va fer de nit. Semblava ben bé un bebè dofí.

A la platja, però, tothom buscava el petit Buddy

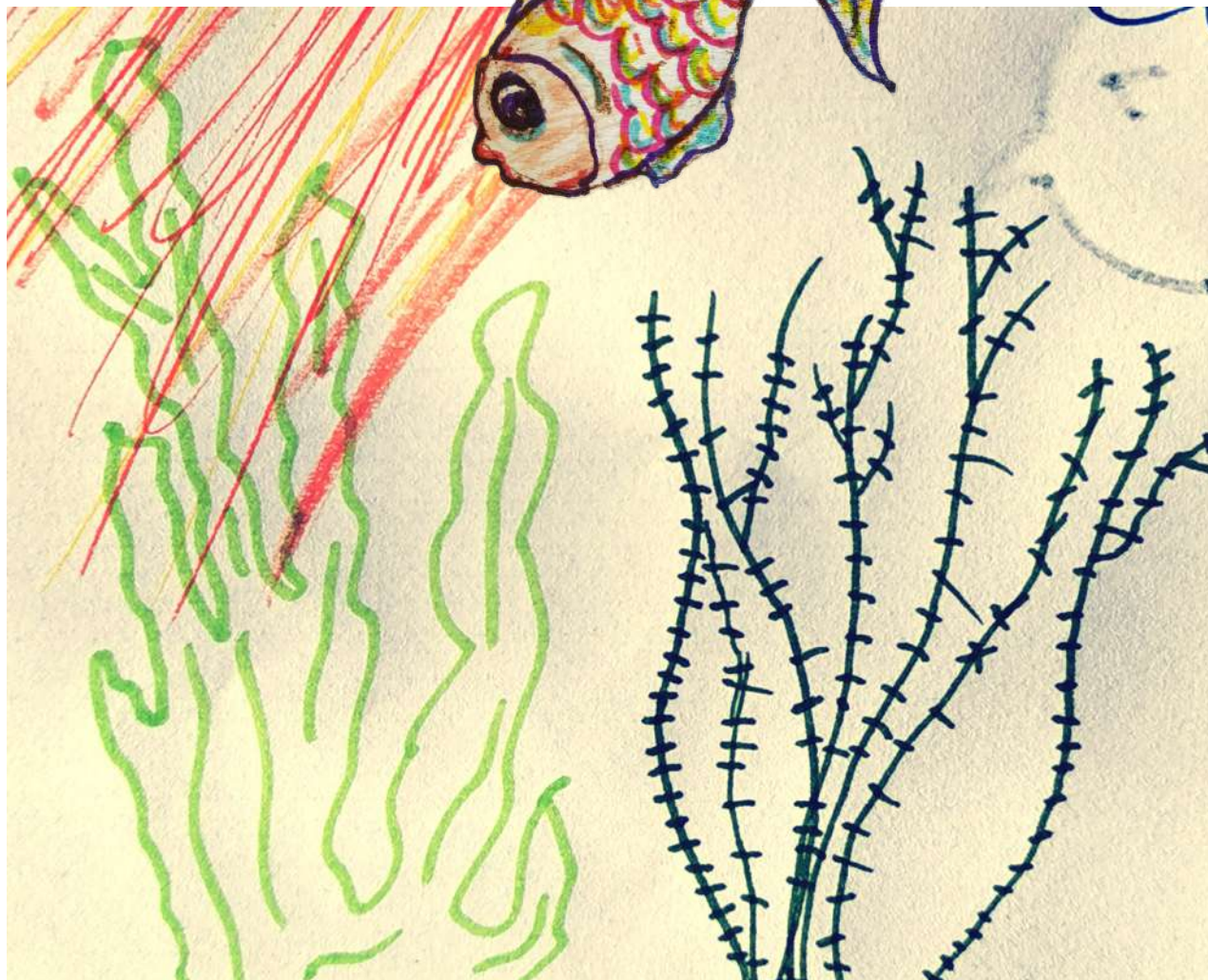
Una anciana que havia vist tot el que havia passat va anar a trobar els pares del menut, que quan van descobrir el que havia passat, estaven molt espantats i no deixaven de mirar a l'horitzó buscant algun rastre del seu petit.

Ella els va explicar que no havien de patir que el Buddy havia estat tocat per la màgia dels dofins i que per una força ancestral d'aquelles platges, havia

estat escollit amb aquell do. Contava la llegenda que cada 100 anys, una nit de Nadal, un infant rebia el do dels dofins i passava a ser el seu protector. També els va dir que tornaria, molt aviat, però que l'haurien de deixar viure amb els dofins i que pogués créixer amb ells, que sempre tornaria a veure'ls però que havia passat a formar part de la família del mar.

Versió audible

FI

La vaca i la mosca de foc

Vet aquí que una vegada hi havia un vaca que passejava pel prat i es va trobar, davant per davant, amb una cova que no havia vist mai abans. No sabia si entrar-hi o no, perquè era una mica poruga, però va fer el cor fort, es va armar de valor i hi va entrar.

Era una cova molt gran, de pedra fosca i molt humida, amb prou feines veia a dues passes per davant del nas. Va endinsar-se una mica a la cova i va sentir un estrany bronzit... què deuria ser?!

De sobte va veure un estrany i menut animaló que no havia vist mai i que bronzint li va preguntar:

- Quin animal ets?
- Jo sóc una vaca.
- I què fan les vaques? – va demanar.

– Doncs jo faig llet. I tu quin animal ets?

– Soc una mosca de foc.

– Una mosca de foc? Ets diferent de les altres mosques?

– Les mosques normalment només volen i viuen molt pocs dies, però jo tinc un poder especial, soc una supermosca i puc escopir foc per la boca.

La vaca ho va trobar molt interessant i li va explicar que li aniria molt bé si li pogués donar un cop de mà, perquè precisament necessitava encendre una foguera per fer el dinar.

Així la mosca va acompanyar a la vaca fins a la granja on l'esperaven alguns dels seus amics, una ovella i un porc que ja havia posat apunt la llenya però no trobava la manera d'encendre la foguera.

La mosca va posar-se davant dels troncs i d'una bufada en va treure una flamarada que va encendre de cop tota la llenya!

– Visca!! Moltes gràcies - van dir la vaca, el porc i la ovella.

La mosca estava contenta d'haver pogut ajudar els seus nous amics i tots plegats van preparar el dinar a base de verdures a la brasa, carbassó, tomàquets i també un grapat de pedres que els havia d'ajudar a fer la digestió.

Des sobte, però, els animals van començar a sentir un formigueig estrany... la màgia de la mosca que havia encès el foc, havia passat màgia a les verdures i ara els animals havien ingerit poders especials! La vaca es va posar a volar! Amunt, amunt, amunt, fins al mig del cel!

Primer donava voltes sense control però quan ja començava a volar amb una mica més de traça, es va creuar amb un angelet que passava entre els núvols. Va saludar a la vaca i li va dir que ell se'n cuidava de vigilar que tothom estigués bé i intentava ajudar a tothom qui pogués, i li va preguntar:

– On vas tu, vaca?

– Doncs la veritat és que això de volar és nou per a mi i m'he perdut – va confessar ella.

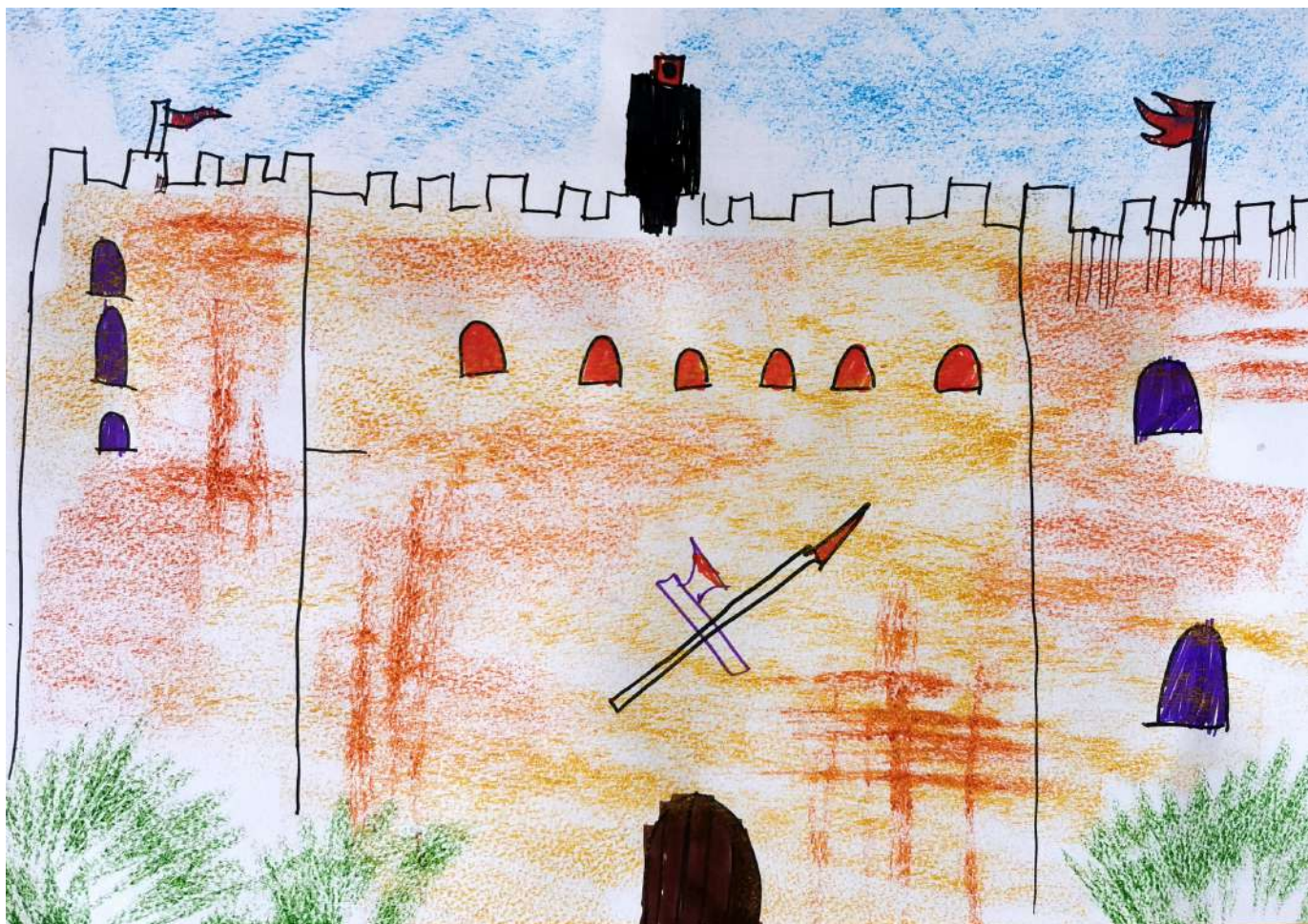
Així que l'àngel va decidir ajudar a la vaca i li va preguntar on voldria anar.

No n'estava gaire segura d'on anar, perquè coneixia ben poca cosa, la seva granja i els prats del voltant, però sempre li havien dit que Alemanya era un país molt verd i bonic.

– Podries ajudar-me a arribar a Nuremberg?

I així ho va fer. L'àngel la va acompanyar un tros i li va acabar d'indicar com arribar-hi.

Des de dalt veia perfectament la silueta d'un preciós castell, amb les seves dues torres i el pati, les teulades vermelles i les casetes de pedra al seu voltant. Va fer un parell de tómb fins que va decidir aterrar a costat de l'entrada.

La quina sorpresa es va endur quan va creuar la porta i va trobar-se, ni més ni menys, que els tres Reis de l'Orient!. Com que era primavera el Melcior, el Gaspar i el Baltasar passaven uns dies de vacances a Nuremberg, i com a reis, un castell era el lloc ideal.

La vaca va aprofitar, al trobar-los, per demanar-los que al proper Nadal els pogués portar carbó a la granja per fer més barbacoes de verdures i algun altre regal. Els Tres Reis li van dir que ja hi podia comptar però que sempre era millor escriure-ho a la carta.

Quan ja volia marxar per tornar cap a casa, la vaca es va enfilem a la torre per enlairar-se de nou, però l'efecte de la màgia del foc de la mosca ja havia passat i no aconseguia emprendre

el vol. Sort que no va saltar de la torre! S'hauria fet molt de mal.

Els Tres Reis de l'Orient es van oferir a donar-li un cop de mà i li van deixar a la vaca un petit camió per tal que pogués tornar a la seva granja. De totes maneres els tres Reis tenien ganes de fer un viatge molt especial, encara, abans de tornar a l'Orient.

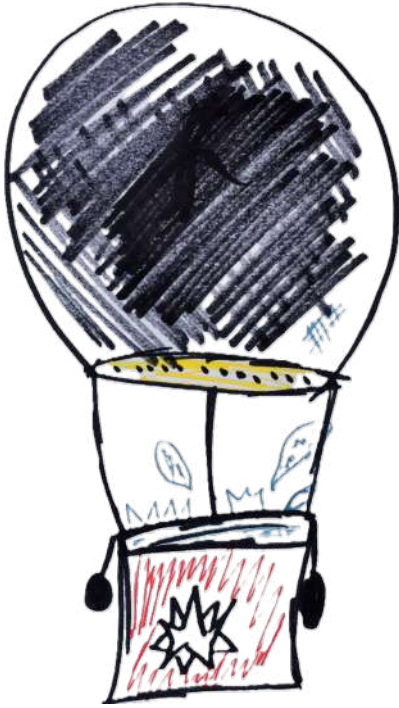
Així que mentre la vaca tornava cap a la granja amb el camionet dels tres Reis, en Melcior, en Gaspar i en Baltasar van enlairar-se en un globus aerostàtic cap a Clariana, per conèixer els nens i les nenes del casal.

Però això, de fet, ja és una altra història.

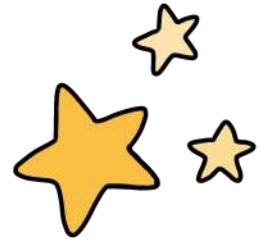
Versió audible

FI

Han participat d'aquesta
aventura...

Text i dibuixos:

Gina Lloret Roca

Noah Lloret

Jordi Lloret

Luis Lloret

Paula Sánchez Martí

Clara Enrich Aranès

Ivette García Vacarisas

Martí Prat Mas

Magí Prat Mas

Versió àudio:

Guerau Prat Marsal

Isona Prat Marsal

Monitors:

Martí Garrancho

Montse Caparrós

Dinàmica de creació literària:

Anna Marsal

Música:

Carles Prat

**Diputació
Barcelona**

**Ajuntament
d'Argençola**